

# “Les humanitats són la base de la gestió d’un futur incert”

## Entrevista amb Pepe Serra, padrí de les promocions acadèmiques de la Facultat de Lletres 2017/2018.

**L’acte de cloenda del curs acadèmic 2017/2018 i el lliurament de les orles acadèmiques** de la XLI Promoció d’Història, XXXV Promoció de Geografia i Ordenació del Territori, XXXI Promoció d’Història de l’Art i Gestió del Patrimoni Artístic, XXXIX Promoció d’Estudis Hispànics: llengua i literatura, XXXVIII Promoció d’Estudis Catalans i Occitans, XXXI Promoció d’Estudis Anglesos i XV Promoció de Comunicació i Periodisme Audiovisuals van comptar com a padrí amb el director del Museu Nacional d’Art de Catalunya (MNAC) Pepe Serra .

Serra és historiador de l’art, especialitzat en art contemporani i sempre s’ha vinculat de distintes maneres a fundacions, institucions i museus. En aquest sentit, a més d’actuar com a comissari en diverses exposicions, l’any 2006 va ser nomenat director del Museu Picasso de Barcelona i des del 2011 és el director del MNAC. Amb tot, no ha deixat de compaginar el dia a dia d’aquestes responsabilitats amb la docència universitària.



**P.: Per tots aquells que encara no el coneguin: qui és Pepe Serra? Com es definiria?**

- S.:** Primerament, he de dir que sóc un historiador de l’art entusiasmada de la museologia i de tot el que envolta l’estratègia, la visió i la gestió dels espais museístics i artístics, més que no pas un historiador de l’art en la vessant acadèmica. Per tant, em defineixo així: una persona molt entusiasta, enèrgica i positiva que intenta trobar sempre les oportunitats amagades per molt negatiu que pugui ser un context, com ara l’actual. En aquest sentit, necessito sempre trobar i establir un vincle personal amb allò que faig, sinó em veig incapaç de fer-m’ho meu i il·lusionar-me; crec que això és essencial en qualsevol persona i feina.

**P.: D’on li ve la passió i la vocació per l’art i la cultura? Quins reptes de present i futur es proposa com a director del MNAC?**

- S.:** Sempre explico la història del meu oncle, l’escultor Eudald Serra, que va ser qui va despertar el meu instint i qui va aconseguir que pensés tal com penso: que tothom ens hem de guiar pel nostre instint i decantar-nos per allò que ens atreu, que ens mou, que ens il·lusiona, i lluitar-ho fins al final. Vaig començar a estudiar la carrera de Dret però gràcies al meu oncle i als viatges que feia amb ell vaig adonar-me’n que el que realment m’apassionava era l’art, l’escultura, l’arquitectura. Em vaig trobar a mi mateix i ho vaig canviar radicalment; crec que aquesta és una altra de les essències de la vida: ens hem de guiar pels nostres gustos.

**Quant als reptes del MNAC, són els mateixos que cada persona pot tenir amb la seva vida, en el seu dia a dia, en un context social i cultural dotat de pocs recursos i amb poc mecenatge. Com amb tot, es requereix de vocació, de perseverança, de creativitat. Cal imposar el positivisme sobre la resignació i afrontar els reptes, sobretot els més durs, amb entusiasme i constructivisme.**

**P.: En relació amb la qüestió anterior: Com veu el present i el futur dels estudis humanístics i socials? En un moment de crisi econòmica, política i social, quin paper haurien de jugar? Quina importància haurien de tenir?**

- 1. S.: Estic convençut de la importància i de la incidència social de les humanitats i més en una època com l'actual regnada per les tecnologies, les digitalitzacions i la globalització. En un futur no massa llunyà és evident que el component humà i ètic que les màquines no podran cobrir serà un requisit necessari i valuós en qualsevol àmbit públic i laboral. En definitiva, ens cal i ens caldrà ser més humans i és per això que, en uns anys de complexitat i d'incertesa, cal buscar i lluitar per les oportunitats, que hi són. Cal innovar, pensar, intuir, ser creatius, i dotar-nos d'humanitat. Cal esperit crític perquè convé i convindrà crear i construir coneixement. Les humanitats, les arts, les lletres, tenen un valor indestructible en aquest sentit i nosaltres mateixos hem de subratllar-ne la idea, perquè som els primers que podem construir realitat humana i generar humanisme i progrés. Les màquines i els robots no seran un interlocutor vàlid per als humans perquè no comprendran les capacitats ni les habilitats humanes que recerquem en el nostre dia a dia. Aquest fet és l'oportunitat que hem d'explorar i valorar.**

**P.: Finalment, què és allò més important que voldria transmetre als graduats de la Facultat? Com han d'afrontar el futur personal i professional?**

- 1. S.: Han d'apostar per gestionar un futur incert amb l'única intenció de ser lliures i rebutjar un present de confort que els portarà a ser esclaus al futur. Han de tenir clar que el futur és "nosaltres", és col·lectiu perquè el món ho és i ho serà i tots estarem molt més interconnectats. Ens hem de preparar per treballar amb els altres, per arribar a acords i consensos, crear visions compartides o a discutir-les. I això una màquina o un robot no ho aconseguirà fer mai, perquè les seves habilitats sempre seran tècniques. Els diria finalment que no poden pensar en termes convencionals, que cal ser disruptors i qüestionar-s'ho tot. L'estabilitat i el confort ja no existeixen; tot és transformable perquè tot és ràpidament obsolet. Actualment, ens trobem davant nous patrons socials i no en som conscients, com tampoc no ho som de la importància i la implicació dels nous canvis socials. Tot són oportunitats i sempre s'han de llegir en positiu.**